

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे षडशीतितमोऽध्यायः
 लेभिरेपरमं हर्षं मे निरेचासुरं हतं ॥ ततो देवाः प्रियाण्यस्य सर्व एव समाहरन् ॥ २० ॥ क्रीडतः क्रीडनीयानि ददुःपक्षिगणाश्च ह ॥ सुपर्णोऽस्य ददौ पुत्रं मयूरं चित्र
 बर्हिणं ॥ २१ ॥ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहमहिषाबुधौ ॥ कुक्कुटं चाग्निसंकाशं प्रददावरुणः स्वयं ॥ २२ ॥ चंद्रमाः प्रददौ मेघमादित्योरुचिरां प्रभां ॥ गवां माता च
 गादेवी ददौ शतसहस्रशः ॥ २३ ॥ छागमग्निर्गुणोपेतमिलापुष्पफलं बहु ॥ सुधन्वा शकटं चैव रथं चामितकूबरं ॥ २४ ॥ वरुणो वारुणां दिव्यान्सगजान् प्रददौ
 शुभान् ॥ सिंहान्सुरेन्द्रो व्याघ्रांश्च द्विपानन्यांश्च पक्षिणः ॥ २५ ॥ श्वापदांश्च बहून्घोरांश्च छत्राणि विविधानि च ॥ राक्षसासुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमीश्वरं ॥ २६ ॥
 वर्धमानं तु तं दृष्ट्वा प्रार्थयामास तारकः ॥ उपायैर्बहुभिर्हतुं नाशकं चापितं विभुं ॥ २७ ॥ सैनापत्येन तं देवाः पूजयित्वा गुहालयं ॥ शशं सुविप्रकारं तं तस्मै तारकका
 रितं ॥ २८ ॥ स विद्वद्भो महावीर्यो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ जघानामो घया शक्त्या दानवं तारकं गुहः ॥ २९ ॥ तेन तस्मिन्कुमारेण क्रीडतानि हतेऽसुरे ॥ सुरेन्द्रः स्थापि
 तो राज्ये देवानां पुनरीश्वरः ॥ ३० ॥ स सेनापतिरेवाथ बभौ स्कंदः प्रतापवान् ॥ ईशो गोमाच देवानां प्रियकृच्छंकरस्य च ॥ ३१ ॥ हिरण्यमूर्तिर्भगवानेष एव च
 पावकिः ॥ सदा कुमारो देवानां सैनापत्यमवाप्तवान् ॥ ३२ ॥ तस्मात्सुवर्णमंगल्यं रत्नमक्षय्यमुत्तमं ॥ सहजं कार्तिकेयस्य वद्वेस्तेजः परं मतं ॥ ३३ ॥ एवं रामा
 यकौरव्यवसिष्ठोऽकथयत्पुरा ॥ तस्मात्सुवर्णदानाय प्रयतस्वनराधिप ॥ ३४ ॥ रामः सुवर्णं दत्त्वा हिविमुक्तः सर्वकिल्बिषैः ॥ त्रिविष्टपे महत्स्थानमवापा सुलभं न
 रैः ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे तारकवधोपाख्यानं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 युधिष्ठिर उवाच चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्मन् धर्माः प्रोक्तयथा त्वया ॥ तथैव मे श्राद्धविधिं कृत्स्नं प्रब्रूहि पार्थिव ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच युधिष्ठिरेणैव मुक्तो
 भीष्मः शांतनवस्तदा ॥ इमं श्राद्धविधिं कृत्स्नं वक्तुं समुपचक्रमे ॥ २ ॥ भीष्म उवाच शृणुष्वावहितो राज उद्धादकर्मविधिं शुभं ॥ धन्यं यशस्यं पुत्रीयं
 पितृयज्ञं परंतप ॥ ३ ॥ देवासुरमनुष्याणां गंधर्वोरगरक्षसां ॥ पिशाचकिन्नराणां च पूज्या वै पितरः सदा ॥ ४ ॥ पितृन्पूज्यादितः पश्चाद्देवतास्तर्पयन्ति वै ॥ तस्मा
 त्तान्सर्वयज्ञेन पुरुषः पूजयेत्सदा ॥ ५ ॥